

PORTADA

Sense despentinar-se

Pedro Sánchez, Pablo Iglesias, Alberto Garzón i companyia van ser incapaços de posar-se d'acord, i Mariano Rajoy, content com un gínjol, va poder acudir a la repetició electoral amb la convicció que una desmobilització progressista i l'arribada de 'vot útil' de Ciutadans li posaria la reelecció en safata. Tot just on la té ara.

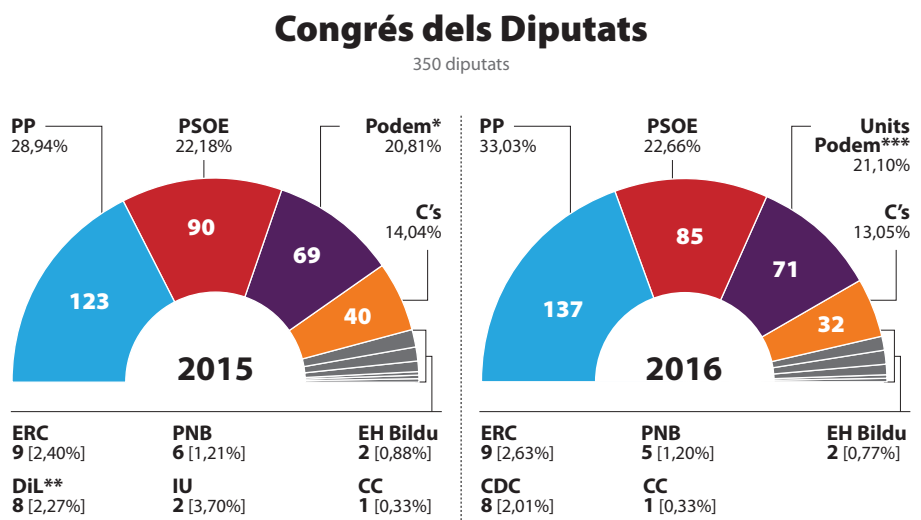
Reportatge de Víctor Maceda

L'endemà de la jornada electoral del 26J, Mariano Rajoy va instar a canviar l'hora de la reunió de la junta directiva del PP. La nit anterior hi havia hagut festa grossa al carrer de Gènova - "És el discurs més difícil de la meua vida", va reconèixer el president del partit davant els seus simpatitzants, assumint que no esperava un resultat tan favorable- i la ressaca era important, però a les 18 hores la selecció espanyola de futbol disputava un partit decisiu contra Itàlia i calia estar-hi atent. Al cap i a la fi, Rajoy mateix s'ha enorgullit en campanya de tenir *Marca* com a diari de capçalera, i l'Eurocopa, per tant, era tan important o més que l'anàlisi postelectoral.

Rajoy ja té la pilota on volia. Ben orientada de cara a la porteria, a punt d'empentar-la cap endins. La caiguda sensible de la participació i el transvasament lleuger de Ciutadans cap al PP -prop de mig milió de *vots útils*- ha provocat un efecte edificant sobre aquest president inversemblant, que tendeix a resoldre els problemes deixant que el temps, per ciència infusa, faça oblidar-ho tot. Ni els *papers de Bårce-nas* ni les retallades que va aplicar el 2012 no li han passat factura, així com tampoc la seua deixadesa a l'hora de formar Govern després de les eleccions del 20 de desembre. Ni tan sols va voler intentar-ho.

En canvi, els ciutadans l'han premiat amb una altra oportunitat. Era la cinquena ocasió en què Rajoy compareixia

* Podem inclou el resultat d'En Comú Podem (Catalunya), Compromís-Podem (País Valencià) i En Marea (Galícia).
 **Democràcia i Llibertat (DiL) va ser la marca electoral de Convergència Democràtica (CDC) als comicis del 2015.
 *** Units Podem inclou IU, En Comú Podem, A la Valenciana, En Marea, Més i Equo.

com a presidenciable en uns comicis estatals -derrotes el 2004 i el 2008 contra José Luis Rodríguez Zapatero; majoria absoluta incontestable el 2011; davallada severa el 2015 i una millora escassa però suficient, ara- però és la primera que el situen en una conjuntura especialment complicada, atès que té tantes opcions de continuar a La Moncloa com dificultats trobarà a l'hora de mantenir-s'hi fins el 2020, quan teòricament s'esgota la legislatura.

Perquè l'incorregible Rajoy, amb la seua parsimònia habitual, haurà de lligar acords a dreta i esquerra per

treure endavant cada llei, Pressupostos inclosos, i això representa un autèntic maldecap per a algú com ell, acostumat a fer oposició o governar plàcidament, però no a treballar-se cada acord.

De fet, Rajoy ja no és el dels anys noranta, quan va excel·lir com a ministre pel seu tarannà obert i dialogant, sinó que es mostra esquerp i decadent, segurament perquè no ja no disposa de la força que tenia llavors. No obstant això, la legislatura entrant es caracteritzarà precisament per la seua duresa, un hàbitat en què li costarà moure's bé, sobretot si l'economia no li dóna una treva.

